

RPW/86415/2017 P
Data: 2017-12-13

Biuro Dialogu i Korespondencji

wpłynęło
dnia

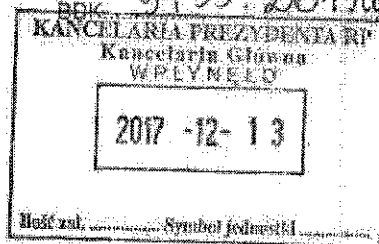
14. 12. 2017

DDK

3435.2017/2

Warszawa dnia 10.12.2017r.

Zbigniew Sefernyński

Pan Andrzej Duda
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Prezydencie,

Na podstawie Art. 63. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz właściwych przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 119 z późn. zm.), działając w interesie publicznym zwracam się z petycją o podjęcie przez Pana inicjatywy ustawodawczej mającej na celu nowelizację ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. 1997 nr 114 poz. 740 z późn. zm.– tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1432, z późn. zm.) w następującym zakresie:

- 1) wykreślenie Art. 38 b, z ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. 1997 nr 114 poz. 740 z późn. zm.– tekst jednolity Dz. U. 2014 r. poz. 1099).
- 2) wprowadzenie dla firm ochroniarskich i wewnętrznych służb ochrony, obowiązku szkolenia pracowników w zakresie użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej przez pracowników ochrony, jako warunku dalszego przedłużenia koncesji na prowadzenia działalności w zakresie ochrony osób i mienia lub dalszej działalności wewnętrznej służby ochrony.
- 3) wykreślenie art. 9a z ustawy o ochronie osób i mienia, oraz przywrócenie wcześniejszego sposobu zdobywania kwalifikacji zawodowych, to jest kursu i egzaminu przed niezależną komisją egzaminacyjną.
- 4) wprowadzenie trzech stopni kwalifikacji zawodowych (licencji) :
 - A) kwalifikowany pracownik ochrony,
 - A+B kwalifikowany pracownik ochrony + uprawnienia na broń palna obywatelską
 - C) dla szefów ochrony (osób sprawujących funkcje kierownicze)
- 5) wprowadzenie następujących warunków zachowania kwalifikacji zawodowych :
 - Kwalifikowany pracownik ochrony zachowuje uprawnienia o ile przerwa w wykonywaniu zawodu przewidującego użycie środków przymusu bezpośredniego jest nie większa niż 3 lata.
 - Kwalifikowany pracownik ochrony zachowuje uprawnienia do broni obywatelskiej pod warunkiem odbycia co najmniej raz na dwa lata strzelania obejmującego typy broni dopuszczone jako broń obywatelska.
- 6) wprowadzenie dla pracowników ochrony uprawnienia do użycia broni palnej z pociskami niepenetrującymi wobec osób zagrażających życiu lub zdrowiu, uzbrojonych w noże, miecze, pałki i tym podobne przedmioty niebezpieczne.

UZASADNIENIE

W dniu 1 stycznia 2014 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. 2013r. Poz. 829) autorstwa Jarosława Gowina. Ustawa ta przepisami Art. 9. dokonała zmian w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. 1997 r. Nr 114, poz. 740 z późn. zm.). Zostały zlikwidowane licencje, zastąpiono je wpisem na listę kwalifikowanych pracowników ochrony.

Warunkiem ważności licencji było to aby przerwa w wykonywaniu zawodu nie była większa niż dwa lata.

Zgodnie z Art. 38b ust.1. ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. 1997 r. Nr 114, poz. 740 z późn. zm. – tekst jednolity Dz. U. 2014 r. poz. 1099) kwalifikowany pracownik ochrony fizycznej **ma obowiązek co 5 lat przejść szkolenie w zakresie teoretycznego i praktycznego wyszkolenia strzeleckiego, samoobrony, technik interwencyjnych oraz znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaniem ochrony osób i mienia w zakresie, o którym mowa w Art.26.ust.3 pkt8) oraz przedstawić właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji, zaświadczenie o odbyciu szkolenia lub kursu.** Niedopełnienie tego obowiązku skutkuje **skreśleniem z listy kwalifikowanych pracowników ochrony (Art. 29 ust. 6 pkt 2).**

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w dniu 15 stycznia 2016 roku (Dz.U. 2016 poz. 103) , wydał stosowne rozporządzenie w sprawie szczegółowej tematyki, formy oraz czasu trwania kursu doskonalącego umiejętności kwalifikowanych pracowników ochrony, weszło ono w życie 22 stycznia 2016 roku. Zgodnie z tym rozporządzeniem, czas szkolenia ma wynosić 40 godzin.

Ani ustawa, ani rozporządzenie nie określa kosztów tego kursu.

Zakładanym, teoretycznym celem tego szkolenia miało być zapewnienie właściwego poziomu wyszkolenia pracowników ochrony.

Praktycznie, właściwy poziom wyszkolenia zapewnić może jedynie systematyczny trening, co najmniej raz w tygodniu, a nie jednorazowa akcja rzaz na 5 lat.

Z drugiej strony zmiany w prawie trzeba śledzić na bieżąco, zatem szkolenie po kilku latach od zmiany przepisów mija się z celem.

Utrzymanie w mocy art. 38b nie zapewni właściwego poziomu wyszkolenia, spowoduje jedynie odejście z pracy wielu pracowników ochrony co może mieć negatywne konsekwencje, gdyż wiele jednostek wojskowych i innych obiektów ważnych dla bezpieczeństwa państwa ochraniających jest przez prywatne firmy ochroniarskie lub wewnętrzne służby ochrony, których pracownicy podlegają przepisom ustawy o ochronie osób i mienia.

Kulminacja problemu nastąpi w styczniu 2019 roku gdyż dla kilkudziesięciu tysięcy pracowników ochrony właśnie w tym okresie minie 5 letni okres, w którym trzeba będzie złożyć zaświadczenia o odbyciu szkolenia. Czy możliwe jest przeszkolenie 50- 100 tys pracowników ochrony w ciągu miesiąca?

Koszty związane ze szkoleniem pracowników ochrony powinny ponosić firmy ochroniarskie w ramach zatrudnienia. Szkolenie pracowników, powinno być warunkiem przedłużania koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia i jednym z kryteriów branych pod uwagę w przetargach na ochronę.

W ochronie normą jest praca 200- 240 godzin miesięcznie. Często pracownicy ochrony pracują 300-400 godzin miesięcznie aby zarobić na utrzymanie swoich rodzin.

W przypadku pracowników ochrony będą oni stratni podwójnie, gdyż sami będą musieli zapłacić za szkolenie a będąc na szkoleniu utracą dochody z pracy. Takie rozwiązanie zmusi wielu pracowników ochrony do zmiany pracy lub poprzestania jedynie na posiadanej emeryturze, gdyż spora część kwalifikowanych pracowników ochrony z uprawnieniami do posiadania broni obiektywnej to emeryci milicyjni/ policyjni, którzy na odchodnie za darmo otrzymywali licencje pracownika ochrony. Część z nich nie będzie chciała ponosić kosztów szkolenia i zrezygnuje z pracy.

Rezygnacja części tej grupy z pracy w ochronie pogłębi deficyt pracowników ochrony z uprawnieniami do broni obiektywnej.

Wcześniej, kandydat na pracownika , po szkoleniu odbywał egzamin przed komisją powoływaną przez wojewódzkiego komendanta Policji. Po zdanym egzaminie, uzyskiwał licencję pracownika ochrony razem z uprawnieniami do posiadania broni obiektywnej.

Obecnie istnieje możliwość wpisania na listę kwalifikowanych pracowników ochrony bez uprawnień do posiadania broni obiektywnej. Aby zyskać takie uprawnienia należy zdać dodatkowy egzamin z wyszkolenia strzeleckiego. Niewielka część przystępujących zdaje taki egzamin. Co świadczy o niskim poziomie tych szkoleń.

Ustawa nie uwzględnia tego i nakazuje wszystkim wpisanym na listę kwalifikowanych pracowników ochrony przejść szkolenie strzeleckie w ramach kursu doskonalącego umiejętności kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej.

Po co mają przechodzić szkolenie strzeleckie skoro i tak nie posiadają uprawnień do posiadania broni obiektywnej?

W takiej sytuacji konieczne wydaje się rozdzielenie kwalifikowanych pracowników ochrony na tych , którzy posiadają uprawnienia do broni palnej i tych którzy takich uprawnień nie posiadają.

Szefowie ochrony powinni mieć znacznie szerszy zasób wiedzy, obejmujący tworzenie planów ochrony z uwzględnieniem ochrony informacji niejawnych, ochrony danych osobowych itd. Dla tego też konieczne jest utworzenie oddzielnego stopnia (licencji) kwalifikacji zawodowych pracownika ochrony.

W ostatnim czasie doszło w miejscach publicznych do ataków żużyciem noży. Niestety pracownicy ochrony nie mają narzędzi skutecznego działania w takich przypadkach. Potrzebne jest narzędzie pozwalające unieszkodliwić nożownika z bezpiecznej dla interweniującego odległości nie mniejszej niż 5 metrów.

Rozwiązaniem może być amunicja niepenetrująca. Obecnie w Polsce dostępne są następujące pociski niepenetrujące:

- nabój rewolwerowy 38 specjalny wzmocniony „SZERSZEN” produkcji Mesko ;
- amunicja niepenetrująca do broni gładkolufowej i pistoletów sygnałowych produkcji FAM Pionki.

Wadą wymienionych pocisków jest to, że rykoszetują.

W latach 90 starszy chorąży sztabowy [] skonstruował naboje obezwładniające kaliber 9 mm parabellum do pistoletów. Amunicja ta była testowana w Mesko.

Szum medialny wokół naboju i jego konstruktora [] był niewiarygodny. Rozgłos wokół sprawy podsycił ówczesny poseł, antyterrorysta Jerzy Dziewulski. – Ta amunicja to prawdziwa rewolucja! – mówił wtedy i powtarza to dziś Dziewulski. Niestety na szumie medialnym się skończyło, głównie z powodu braku zapotrzebowania na taką amunicję.

Warto by było wrócić do konstrukcji [] , gdyż była to amunicja nierykosztująca co jest bardzo istotne gdy trzeba jej użyć w miejscach publicznych gdzie jest dużo ludzi.

Proponowane zmiany mają na celu poprawę bezpieczeństwa obywateli, jednak bez obciążania pracowników ochrony nadmiernymi i nieuzasadnionymi kosztami. Proszę o ich szybkie wprowadzenie w życie.

Wyrażam zgodę na ujawnienie na stronie internetowej mojego imienia i nazwiska.